

prima instanță: V. Rusnac
instanța de apel: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr.2ra-606/17

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Grigoriță Grigore,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grigoriță Grigore împotriva lui Cojocaru Simion cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Grigoriță Grigore, casată hotărârea judecătorească Cimișlia din 17 septembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 14 mai 2015, Grigoriță Grigore a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cojocaru Simion cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că în iarna anului 2004 i-a împrumutat lui Cojocaru Simion 2 m steri de salcâm în valoare de 800 lei pentru transportarea cărora a achitat suma de 100 lei, iar în anul 2006 i-a transmis acestuia cu împrumut o foaie de laminat pentru podea cu diametrul de 2,25 m 2,30 m ce costă aproximativ 700 lei.

Susține că deși pârâtul i-a promis că-i va restitui salcâmul până în primăvara anului 2004, iar foaia de laminat la prima cerere, nu i-a restituit bunurile primite și nu i-a achitat costul acestora, prin ce i-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 1 600 lei.

Indică reclamantul că la încercările de a soluționa litigiul pe cale extra-judiciară, pârâtul a promis că v-a restitui bunurile materiale sau costul acestora însă ulterior s-a eschivat de la executarea obligațiilor.

Susține reclamantul că Cojocaru Simion prin eschivarea de la îndeplinirea promisiunilor de restituire a bunurilor i-a cauzat și un prejudiciu moral considerabil ce constă din diferite stări sufletești nesatisfăcătoare și pe care-l estimează la suma de 1 000 lei.

În drept, își întemeiază cerințele în baza art. art. 8, 9, 10, 11, 315, 316, 344, 345, 347, 348, 357, 361, 1398, 1422, 1423 Cod civil.

Solicită încasarea din contul lui Cojocaru Simion în beneficiul dânsului a prejudiciului material în sumă de 1 600 lei și a prejudiciului moral în sumă de 1000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Cimișlia din 17 septembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de Grigoriță Grigore și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 noiembrie 2016, a fost admis recursul declarat de Grigoriță Grigore, casată decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Grigoriță Grigore, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel vizavi de circumstanțele cauzei a invocat prevederile at. 572 alin. (2) Cod civil, care stabilesc condițiile generale de executare a obligațiilor și stabilind că pârâtul Cojocaru Simion nu a invocat tardivitatea acțiunii a reținut că prima instanță a respins acțiunea fin oficii contrar prevederilor art. 271 CPC.

Totodată, instanța de apela cu referire la art. 867, 868 Cod civil, ce reglementează aspecte ce țin de contractul de împrumut și neexecutarea obligației de a da cu împrumut și a reținut lipsa raportului obligațional între apelant și intimat, și a remarcat că părțile nu au încheiat o tranzacție de împrumut, bunurile mobile fiind transmise intimatului în primul caz în schimbul unei plase din metal, iar în cel de al doilea caz cu titlu de remunerare pentru serviciile prestate, fapt ce denotă lipsa elementelor contractului de împrumut stipulate la art. 867 Cod civil.

Iar în context a menționat că materialele cauzei nu conțin careva înscrisurile care ar demonstra existența unei contract de împrumut între Gheorghita Grigore și Cojocaru Simion.

La data de 19 ianuarie 2017, Grigoriță Grigore a declarat recurs împotriva deciziei instanțe de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a aplicat și interpretat eronat normele de drept material, fapt ce a dus la emiterea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Consideră că a confirmat toate circumstanțele de fapt și de drept invocate drept temei a pretențiilor înaintate și a prezentat probe și înscrisuri suficiente care confirmă poziția dânsului și temeinicia cerințelor înaintate față de Cojocaru Simion, însă instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere incorectă și neobiectivă probele prezentate spre examinare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 ianuarie 2017, împotriva deciziei instanței de apel din 15 decembrie 2016, în termen.

La 27 februarie 2017, în adresa intimatului Cojocaru Simion a fost expediată copia recursului declarat de către Grigoriță Grigore cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grigoriță Grigore este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grigoriță Grigore nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Grigoriță Grigore asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Grigoriță Grigore ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Grigoriță Grigore se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva